

нието особен данък за бедните, който съответствал на системно нарастващия брой на обеднелите и вливащите се в групата на безимотните, разорените и най-долните слоеве (по имотни и други възможности) хора. Данъкът, събиран постоянно и с нарастващо темпо, фактически провокирал динамично покачване на негативизма към пауперите, формирал настроения на омраза и неприязън, а дори и желание за преследване и репресиране на безимотните и нещастните хора, определена и най-нисша част от които, естествено, били циганите. По силата на този закон ромите били едни от най-честите лица, подлагани на унижения и бичуване.

Началото на масовата английска миграция към Америка, Индия и Австралия се свързва и със създаването на социална атмосфера и условия за масово гонение и на циганите. В общия и масов поток към “новите светове” в течение само на три десетилетия (от 1821 до 1850 г.) Англия била напусната от повече от 2,5 милиона човека, което представлява около 10% от тогавашното ѝ население. Една част от “пренасочените” към “новите светове” се набира от пауперите и маргиналните групи и слоеве, в които се включват по начало и циганите. Немалко роми били насилва подтикнати да напуснат пределите на Острова, - и то заедно с осъдените на заточение английски и други затворници. Така например, само от 1788 до 1860 г. в Австралия са отправени около 160 000 човека в качеството им на “затворници и каторжници”. А само за периода 1848-1852 г. от Великобритания (без са се смята Ирландия) вън от пределите ѝ били “пренасочени” със и без присъди 16 229 човека.

С изгонването на част от маргиналните и етнически “чуждите” групи, положението не се успокоява и нормализира. Мерките за борба с нисшите слоеве, в “дъното” на които стоят циганите, се интензифицират и дори “усъвършенстват”. В 1842 г. е приет **“Закон за бродягите и скитничеството”**, даващ възможност на властите да третират попадналите под ударите му като углавни престъпници. По-късно, само след 10 години, влиза в сила нов закон - **“Закон за бедните”**, според който вместо парична помощ за бедните, държавата е длъжна да създаде мощна и ефективна система от специализирани учреждения - “работни домове”, в които насилстве-